

ἕως κάτω κατὰ τῶν νέρων τὴν δισιούσιν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ τῶν ὤμων, ἢ καὶ διὰ τῆς φαντασίας αὐτῆς (σπανιώτερον,) ἢ τῆς σταθερᾶς καὶ ἐπιμόνου θελήσεως (κατὰ τινας) ἐξασκήσῃ ἰδιογενῇ τινα ἐπὶ τοῦ μαγνητιζομένου ἐπιρροήν.

Συνήθως ὁ μαγνητιστὴς καθήσκει ἀντικρὺ τοῦ μαγνητιζομένου, ἐγγίζων αὐτὸν κατὰ τὰ γόνατα καὶ τῶν ποδῶν τὰ ἄκρα ἐπεὶ λαμβάνει καὶ κρατεῖ τοὺς μεγάλους δακτύλους τοῦ ἑως οὗ ἰσοσταθμίσῃ ἢ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μαγνητιστοῦ θερμοκρασία ὕψερων δὲ θέτει τὰς χεῖρας εἰς τοὺς ὤμους καὶ μετ' ὀλίγον τὰς καταβιβάζει διὰ τῶν βραχιόνων μέχρι τῶν δακτύλων. Τοῦτο δὲ ἐπαναλαβὼν πολλάκις ἐπιθέτει τὴν αὐτὴν χεῖρα εἰς τὸ ἐπιγαστριον, ἐπεὶ τὰν τὴν σῦρει μέχρι τῶν ποδῶν κτλ.

Ἀποτελέσματα δὲ κεφαλαίωδη τοῦ μαγνητισμοῦ ἀναφέρονται μεταξὺ τῶν ἄλλων κυρίως τὰ ἀκόλουθα: οἷον τανυσμός τῶν μελῶν καὶ θάρος τῶν διεσφάγων καὶ σκοτοδινιάσις κατ' ἀρχάς· ἐπαναλαμβανομένης δὲ τῆς πράξεως ὑπνολία, ὕπνος καὶ ἐνυπνολογία καὶ σπασμώδεις τις κατάστασις. Ἐκ τούτων ὁ μὲν ὕπνος χαρακτηρίζεται διὰ τῆς παντελοῦς τῶν αἰσθητηρίων καταπαύσεως, μάλιστα δὲ τῆς ἁκῆς καὶ τῆς δράσεως ἐπὶ δὲ ἐνυπνολογίας ὁ ἄνθρωπος ὁμιλεῖ κοιμώμενος, διακρίνει τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα, ἀκούει δὲ μόνον τὸν μαγνητίζοντα, τοῦ ὁποίου καταντᾷ, ὡς εἰπεῖν, νευρόσπαστον.

Μετά τινας συνδριάζεις μαγνητίσεως καταντᾷ σχεδὸν περιττὴ ἢ ἐπιθεσις τῶν χειρῶν ἀρκεῖ δὲ ὁ μαγνητιστὴς νὰ εἴπῃ· Κοιμᾶται· Οἴλω νὰ κοιμηθῇ· ἐν τῷ ἅμα δὲ ὁ μαγνητιζόμενος ἀποκοιμίζεται! Τότε δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλῇται ὁ πάσχων δι' ἀτόπων ἰρωτήσεων, ἕως οὗ αὐτὸς οὗτος συνεισθιθεὶς εἰς τὴν ἔκτακτον καὶ ὑπερφυῇ ταύτην κατάστασιν ὁμιλήσῃ περὶ ἐνυπνοῦ, ἢ διὰ χειρονομιῶν δείξῃ ὅτι ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς τῶν ἐξετάσεων.

Ποτὲ ὁ μαγνητιζόμενος δὲν ἐνθυμῆται ἐγερθεὶς τι εἶπεν, ἢ ἤκουσε παρὰ τῶν ἄλλων ὑπνώτων· ἀλλ' ἀναλαμβάνει τὴν σειρὰν τῶν ἐπεισάκτων τούτων, ἢ παρεμβολίμων ἰδεῶν, ἀφ' οὗ ἐκ νέου πάλιν ἀποκοιμηθῇ.

Ἐξυπνεῖ δὲ ἅμα διαταχθῇ παρὰ τοῦ μαγνητιστοῦ ὁμοίως δὲ διακόπτεται καὶ τὸν λόγον τοῦ ἤδη προφερόμενον εἰς τὰ χεῖλη, ὅταν ὁ μαγνητιστὴς θελήσῃ.

Παρακολουθεῖ τοῦτον ὡς ἡ σκιά, ἄγεται δὲ καὶ φέρεται κατὰ τὰς ὁρέξεις του. Ἐκ τούτου προήλθον ἐνίοτε σκανδαλώδεις καὶ λυπηραὶ καταχερήσεις.

Ἀπαιτεῖται δὲ ὁ μαγνητιστὴς ἀντὶ ἀηδίας καὶ μίσους νὰ ἐμπνέῃ μάλιστα ἀγάπην τινὰ καὶ συμπάθειαν ὡς ὑγιᾶς καὶ εὖρωστος καὶ περιποιητικός· προσέτι δὲ καὶ ἐμβριθὴς καὶ δέξῃ, ἢ ἐνθουσιώδης, ἐν γένει δὲ ὑπέροχος κατὰ τὸν μαγνητιζομένου, οἷον κατὰ τὸν νοῦν, τὴν δόξαν, ἢ τὴν παιδείαν· διότι τότε ἐνεργεῖ εὐκολώτερον, καὶ ἡ νευρικὴ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀτμοσφαῖρα συγχέεται, οὕτως εἰπεῖν, μετὰ τῆς τοῦ μαγνητιζομένου.

Ἀλλόκοτον δὲ φαίνεται καὶ τοῦτο, ὅτι τῇ τοιαύτῃ ἐνέργειᾳ ἐκτελεῖται καὶ μακρόθεν ἐνίοτε, ἂν καὶ διαφράγματα ὕλιν, οἷον θύραι καὶ τοῖχοι, ἢ καὶ μεγάλη τόπου ἀπό-

στασις διαχωρίζωσι τὸν μαγνητιστὴν ἀπὸ τοῦ μαγνητιζομένου. Ἀλλὰ τὸ μαγνητικὸν βευστὸν διέρχεται τὰ σώματα, καθὼς τὸ ἡλεκτρικόν, ἢ καθὼς τὸ φεῖν δίκνεται τὰ διαφανῆ, ἢ δὲ θερμότης τὰ θερμοαγωγά.

Οἱ μαγνητιστὰς συχνάκις διςχυρίσθησαν ὅτι ἐξυπνέουσιν αἰγλὴν ἀστραπῆς ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦ μαγνητιζομένου ἄρθρα· ἀλλ' ἡ τοιαύτη μαρμαρυγὴ φαίνεται μόνον εἰς τοὺς ἐνυπνολόγους· ἄλλοι δὲ εἶδον τὸ σῶμα τῶν περικυκλωμένων ὡς ὑπὸ διαφανοῦς νεφέλης.

Ὅτε ὁ ζηλωτὴς καὶ ὁπαδὸς τοῦ Μισμέρου Παισεγκιούρ διεθρullyετο καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν τῷ 1787 ἱατρός τις τοῦ Λουγδούνου, Πετετὲν λεγόμενος, πάλιν ἀλλότριος τοῦ τῶν μαγνητιστῶν θιάσου, παρετήρησεν καταληπτικῆς γυναικὸς τὴν αὐτὴν ἀκτινοβολοῦσιν λαμπρὴν ὅποιαν ἀπέδιδον οἱ μαγνητισταὶ εἰς τὸ μαγνητικὸν βευστόν, αὐτὸς δὲ ἀπένευεν εἰς τὸ πληθυνόμενον κατὰ τινὰ μέρη ἡλεκτρικόν, τὸ ὁποῖον γεννᾷ ἡ ὀρμητικὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὕλη. Ἐπληροφόρησε δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων καταληπτικῶν· ἐκ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ τοιούτων παρατηρήσεων συγκροτήθη βιβλίον καὶ ἐτυπώθη μετὰ τὸν θάνατον ἐπιγραφόμενον περὶ ἡλεκτρικοῦ βευστοῦ τῶν ζώων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν παλαιῶν ἤδη τούτων θεωρημάτων ἰδοὺ τί εὐρήκαμεν εἰς ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα Ἀμερικῆς παρὰ πάντων τιμωμένην τῶν σοφῶν· Ἐυρώπης δηλ. τὸ American journal of sciences.

Κατὰ τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1837 ἡ K. Ἀρρ (Harfort) σύζυγος ἱατροῦ τινος ἀπὸ Ὁξωνίας εἰς New Hampshire τῶν Ὁμοσπόνδων ἐπαρχιῶν ἐφημερίαν μὲν ἐτῶν τριάκοντα, κρατῖν δὲ ἀδρανὴ καὶ χροστοπαλὴ καὶ νευρικὴν, ἥθος δὲ φαιδρὸν δὲν ἦτο πρὸς ἐντελὲς ὑγιᾶς, ἀλλ' οὕτε πάλιν ἐπέκεινα μιᾶς ἡμετέρας κλινῆρης διέμενε. Πρὸ δύο ἔμως ἐτῶν ἐβασκίσθη ὑπὸ ἀλλεπαλλήλων παροξυσμῶν βεσματισμοῦ. Κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μέρος τοῦ ἀκολούθου χειμῶνος ἐπάθε δεινὴν νευραλγίαν πολλὰχὺ τοῦ σώματος· ἡ ἡτθάνθη ἐπεὶ καὶ εἰς διάφορα μέρη δόδυνον τινὰ ἂν ἐκάειτο ἀπὸ πυρακτωμένων σιδήρων. Οὐδεμίαν αἰσθάνειν ἔσχυσε νὰ τὴν ὠρελήσῃ, ἱατρεὺς δὲ μόνον ἀρκεῖν ἐπαυσε ὁ ἡλεκτρισμός της, ὅστις ἤρχισεν ἀπὸ Νοεμβρίου 1837 αὐξάνων μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου· ἐπὶ τριάσθῃ δὲ καθύμνηδον ἐπεὶ τὰς ἑως οὗ καὶ παντοῦ ἐξέλιπε κατὰ τὸν Μάιον. Θερμότης 27 βαθμῶν μετρία κινήσις, διαχύσεις καὶ γαλήνη τῆς φωνῆς ἔχον ἕνα καὶ ἥμισυν δάκτυλον μήκους· οἱ πόδες δὲ καὶ διὰ τεσσάρων ἀνθρώπων συνεχομένων ἐν μεταξὺ ἀπὸ τῆς γυναικὸς μέχρι τῆς μεταλλοσφαίρας· ἄλλο δὲ σύμπτωμα ἐξωτερικόν, ἢ ἐσωτερικόν, οὐδὲν παρετήρηθη· καὶ ἀφ' οὗ δὲ ἐνεδύθη μετὰ ἐνδύματα ἀντὶ τῶν μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν, ἢ φεῖς τῶν σπινθήρων δὲν ἡλαττώθη παντάπασιν.

Κατὰ τὸ 1813 ὁ Δελεοῦξ ἐξεδῶκε τὴν κριτικὴν ἱστορίαν τοῦ μαγνητισμοῦ ὕστερον δ' ἐφάνησαν